ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ੁਕਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਅਰਵਿੰਦ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2021 ਦਾ 5966)

08 ਦਸੰਬਰ, 2021

[ਡਾ. ਡੀ.ਵਾਈ. ਚੰਦਰਚੂੜ, ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ ਅਤੇ
ਬੀ.ਵੀ. ਨਗਰਨਾਥਨਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸਰਵਿਸ ਲਾਅ: ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ - ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ - ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਧਾਰਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੀਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ: ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 1991 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਰੇਗੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰੇਗੀ - ਇਹ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗੀ - ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੋਣ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹੁਨਰਮੰਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ - ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਚੋਣ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਚੋਣਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣਾ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ - ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ

ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮ, 1991 - ਆਰ.ਆਰ. 5, 8 – ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਮਾਈਨਰ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਅਧੀਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 2009 – ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ – ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 16(1)।

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ: ਤਰੱਕੀ - ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ - ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ਇਸ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 (1).

ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ: ਸੇਵਾ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ - ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ - ਆਧਾਰਿਤ: ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣਾ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ: 1.1 ਤਿੰਨ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ. ਲਘੂ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 18] [1201-ਬੀ-ਸੀ]

1.2 ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਚੋਣਵੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਚੋਣਵੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ, ਰਾਜ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਨਵੰਬਰ 2000 ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਸੂਚੀ ਯਾਨੀ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਲਗਭਗ 10 ਤੋਂ 11 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਅਕਤੂਬਰ 2001 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਕੇ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮ, 1991 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 5 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 8 ਹੋਵੇ। [ਪੈਰਾ 20] [1203-ਸੀ-ਈ]

1.3 ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 2006 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੋਟੀਫਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਰਚ, 2006 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਸਥਾਈ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਚੋਣਸੂਚੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ 05.09.2006 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਸੀ। ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੋਣ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੂਚੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 28.09.1999 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 06.01.2000 ਨੂੰ ਮਕੈਨੀਕਲ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮ ਸੂਚੀ 07.11.2000 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 25] [1205-ਏ-ਡੀ]

1.4 ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ 8 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਚੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਚੋਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ 8 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਨਿਯਮ 2009 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਚੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮ 8 (2) (ਏ) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 26] [1205-ਡੀ-ਐਫ]

1.5 ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨਿਯਮ 1991 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਕੋ ਇਕ ਅਪਵਾਦ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਣਉਚਿਤ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 27] [1205-ਐਫ-ਜੀ]

1.6 ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, 05.09.2006 ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਸ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਠ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 05.09.2006 ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੋਣ ਸੂਚੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 28] [1206-ਏ-ਸੀ]

1.7 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ 08.10.2001 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਤਹਿਤ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 05.09.2006 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਬਲਾਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 29] [1206-ਸੀ-ਡੀ]

1.8 29.12.2009 ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਸਾਂਝੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ 05.03.2010 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 05.03.2010 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ। [ਪੈਰਾ 30] [1206-ਈ-ਐਫ]

1.9 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 31] [1206-ਐਫ-ਜੀ]

1.10 ਨਿਯਮ 2009 ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਅਭਿਆਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਫਤਰ ਦੇ 29.12.2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸੂਚੀ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਅਸਥਾਈ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਮਿਤੀ 05.03.2010 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਐਮਕੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਮੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਸੀ। ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 06.01.2000, 27.01.2000 ਅਤੇ 07.11.2000 ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਭਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੁਬਾਰਾ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ 2001 ਦੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਆਰਐਨ ਅਤੇ ਚੰਦਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਜੋ ਦੋ ਤੋਂ ਢਾਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ 05.03.2010 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨਤਾ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 34] [1208-ਏ-ਈ]

1.11 ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਚ, 2010 ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ 2009-2010 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 35] [1208-ਐਫ-ਜੀ]

1.12 ਉੱਚ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਤਰੱਕੀ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਹੈ। ਇਹ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਹੈ ਜੋ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਫੀਡਰ ਕਾਡਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਲ 2001 ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਮਾਰਚ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਯੋਗਤਾ ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੋਣ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਜਾਂ ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਧੇਰੇ ਹੁਨਰਮੰਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 36] [1208-ਜੀ-ਐਚ; 1209-ਏ-ਸੀ]

ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਲਿਫਟ ਸਿੰਚਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਵਤ ਕਿਰਨ ਮੋਹੰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1991) 2 ਐਸਸੀਸੀ 295:[1991] 1 ਐਸਸੀਆਰ 341; *ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ* (1999) 7 ਐਸਸੀਸੀ 209:[1999] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 521; *ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਐਚਐਮ ਸਿੰਘ, ਵੀਐਸਐਮ ਬਨਾਮ ਯੂਓਆਈ ਅਤੇ ਹੋਰ* (2014) 3 ਐਸਸੀਸੀ 670: [2014] 1 ਐਸਸੀਆਰ 270 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1.13 ਜੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹੁਨਰਮੰਦ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸੇ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 40] [1212-ਸੀ-ਡੀ]

1.14 ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ) ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅੰਕਾਂ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚੁਣੌਤੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 18 ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਨ। ਅਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕੌਣ-ਕੌਣ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ 18 ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਸੇਵਾ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 47] [1214-ਜੀ-ਐਚ; 1215-ਏ-ਸੀ]

ਰੰਜਨ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2014) 16 ਐਸਸੀਸੀ 187 – ਵਿਲੱਖਣ।

ਪ੍ਰਬੋਧ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1984) 4 ਐਸਸੀਸੀ 251: [1985] 1 ਐਸਸੀਆਰ 216; *ਉੱਤਰਾਂਚਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ* (2008) 6 ਐਸਸੀਸੀ 797: [2008] 8 ਐਸਸੀਆਰ 591; *ਇੰਦੂ ਸ਼ੇਖਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* (2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 129:[2006] 1 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 497; *ਤ੍ਰਿਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਡਿੰਗਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* (2009) 1 ਐਸਸੀਸੀ 768: [2008] 15 ਐਸਸੀਆਰ 194; *ਮੁਕੁਲ ਕੁਮਾਰ ਤਿਆਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* (2020) 4 ਐਸਸੀਸੀ 86: [2019] 16 ਐਸਸੀਆਰ 1145 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1.15 ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਚੋਣ/ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦੇ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਮੌਕੇ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਸਟੋਪੇਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ/ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਚੁਣੌਤੀ ਸਿਰਫ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 48] [1215-ਸੀ-ਈ]

1.16 ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਆਮ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਾਸਿੰਗ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਢੁਕਵੇਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 49] [1215-ਈ-ਜੀ]

1.17 ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ 11 ਸਾਲ ਹੈ, 11 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 2006 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸਾਲ 2017 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 11 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਇਹ ਚਰਚਾ ਵੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਹਿਲੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ 2006 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨ ਕੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਤਿੰਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ 2010 ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 2010 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 2006 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ 2010 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 2006 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ। [ਪੈਰਾ 50] [1215-ਜੀ-ਐਚ; 1216-ਏ-ਬੀ]

1.18 ਨਿਯਮ 1991 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 2009 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਿੰਗਲ ਚੋਣ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਵੀ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 51] [1216-ਬੀ-ਸੀ]

1.19 ਇੱਕ ਚੋਣ ਲਈ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਸੂਚੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 52] [1216-ਡੀ-ਈ]

1.20 ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੀਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਨਿਯਮ 5 ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਨਿਯਮ 8।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 53, 54] [1216-ਐਫ-ਜੀ]

ਸ਼ਿਬਾ ਸ਼ੰਕਰ ਮਹਾਪਾਤਰਾ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (2010) 12 ਐਸਸੀਸੀ 471: [2009] 15 ਐਸਸੀਆਰ 866; *ਦਯਾਰਾਮ ਆਸਾਨੰਦ ਗੁਰਸਾਹਨੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* (1984) 3 ਐਸਸੀਸੀ 36: [1984] 2 ਐਸਸੀਆਰ 703; ਬੀ. *ਐਸ. ਬਾਜਵਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* (1998) 2 ਐਸਸੀਸੀ 523:[1997] 6 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 451; *ਮੈਲਕਾਮ ਲਾਰੈਂਸ ਸੇਸਿਲ ਡਿਸੂਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ* (1976) 1 ਐਸਸੀਸੀ 599: [1975] 0 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 409; *ਆਰ.ਐਸ. ਮਕਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਈ.ਐਮ. ਮੈਨਨ ਅਤੇ ਹੋਰ* (1982) 1 ਐਸਸੀਸੀ 379:[1982] 2 ਐਸਸੀਆਰ 69 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2009] 15 ਐਸਸੀਆਰ 866	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 4(ਬੀ)
[1984] 2 ਐਸਸੀਆਰ 703	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 22
[1997] 6 ਪੂਰਕ ਐਸਸੀਆਰ 451	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 22
[1975] 0 ਪੂਰਕ ਐਸਸੀਆਰ 409	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 22
[1982] 2 ਐਸਸੀਆਰ 69	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 22
[1991] 1 ਐਸਸੀਆਰ 341	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 37
[1999] 2 ਪੂਰਕ ਐਸਸੀਆਰ 521	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 38
[2014] 1 ਐਸਸੀਆਰ 270	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 39
(2014) 16 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 187	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 41
[1985] 1 ਐਸਸੀਆਰ 216	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 42
[2008] 8 ਐਸਸੀਆਰ 591	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 43
[2006] 1 ਪੂਰਕ ਐਸਸੀਆਰ 497	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 44
[2008] 15 ਐਸਸੀਆਰ 194	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 45
[2019] 16 ਐਸਸੀਆਰ 1145	ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 46

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2021 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5966.

2019 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 897 ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 04.12.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਨਾਲ

2021 ਦੇ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 5969, 5967, 5968

ਸਿਧਾਰਥ ਦਵੇ, ਸ੍ਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਾਂਤਵਾਨੂੰ ਸਿੰਘ, ਕੁ. ਪ੍ਰਗਿਆ ਸਿੰਘ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਖਰੇ, ਕੁ. ਪ੍ਰੀਤਿਕਾ ਦਿਵੇਦੀ, ਉਤਕਰਸ਼ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਰੇਵਤੀ ਰਾਘਵਨ ਐਡਵ. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਗੋਪਾਲ ਸ਼ੰਕਰਨਾਰਾਇਣਨ, ਸਰ ਏਡੀਵੀ, ਰੋਹਿਤ ਅਮਿਤ ਸਥਾਲੇਕਰ, ਸੰਕਲਪ ਨਾਰਾਇਣ, ਐਮਐਸ ਇਸ਼ਿਤਾ, ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਾਂਡੇ, ਅਜੇ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਉਤਕਰਸ਼ ਪਾਂਡੇ, ਉਤਕਰਸ਼ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇਲਾ ਸ਼ਿਖਰਸ਼ੀਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਨੀਤਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਸਿਧਾਰਥ, ਅਮਿਤ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਸ਼ੀਸ਼ ਚੌਧਰੀ, ਨਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਸਹਿਰਾਵਤ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਾਂਤ, ਵਕੀਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ, ਜੇ.

1. ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ (ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ) ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੂਹ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 2019 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 819 ਵਿੱਚ *ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜੀਵ ਨੈਨ ਉਪਾਧਿਆਏ* ਅਤੇ 24 ਹੋਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 04.12.2019 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਿਛੋਕੜ:

2. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਲਘੂ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, 05.03.2010 ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 2012 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 53123, ***ਰਾਜੀਵ ਨੈਨ ਉਪਾਧਿਆਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ*** ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ) ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਦਕਿ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਤੋਂ ਹਨ।

3. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਸਿਰਫ 05.03.2010 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, 05.09.2006 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ:

"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ:

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ:

i. ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਲਘੂ ਸਿੰਚਾਈ), ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲਖਨਊ ਦੁਆਰਾ 05.03.2010 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੇਕਚਰ 12)।

ii. ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਯੂਪੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮ 1998 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

iii. ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

iv. ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

v. ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਿਮਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਲਾਗਤ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ:

ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੰਬਰ (i) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੰਬਰ I-ਏ) ਅਤੇ i-ਬੀ ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

i-ਏ) 5.9.2006 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ।

i-ਬੀ) 5.9.2006 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

4. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 14.05.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ, 05.09.2006 ਅਤੇ 05.03.2010 ਦੀਆਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮ, 1991 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਨਿਯਮ 1991") ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੱਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ਇਹ ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਨਵੀਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੇਗੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ:

ਏ) ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਸ਼ਾਖਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਵੇਗੀ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਦਿਲ ਦੀ ਜਲਣ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 21 ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

> "21. ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸਟ੍ਰੀਮ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀ ਜਲਣ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਵੀ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ।"

ਅ) ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ **ਸ਼ਿਬਾ ਸ਼ੰਕਰ ਮਹਾਪਾਤਰਾ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ** ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਸੀ) ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਡੀ) ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕੋ ਚੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤਿੰਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੈਰਿਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਈ) ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੇ ਇੱਕੋ ਚੋਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਤਿੰਨ ਚੋਣ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਸੁਭਾਗੀ ਹਾਲਾਤ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

---

1 (2010) 12 ਐਸਸੀਸੀ 471

ਐਫ) ਚੋਣਵੀਂ ਸੂਚੀ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੇ ਨਿਯਮ 1991 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵੀ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

5. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ 2019 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 819 ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੰਟਰਾ ਕੋਰਟ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 04.12.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ:

ਏ) ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਧਾਰਨ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ 2006 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ, ਜੋ ਕਿ 2009 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬੀ) ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 05.09.2006 ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਸੀ) ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਘਾਤਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਡੀ) ਚੋਣ/ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਐਸਟੋਪੇਲ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਈ) ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ 8 ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 5.

<u>ਤੱਥ:</u>

6. ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਤੱਥ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਹਨ:

(ਏ) ਲਘੂ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ 18.06.1998 ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਕਮਿਸ਼ਨ") ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਘੂ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ 206 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 50:30:20 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਬੀ) ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 1998-1999 ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੰਬਰ 3 ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਸਨ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੋ ਪੱਧਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਇੱਕ ਸਕ੍ਰੀਨਿੰਗ ਟੈਸਟ ਜੋ 18.10.1998 ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਕ੍ਰੀਨਿੰਗ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਸਕ੍ਰੀਨਿੰਗ ਟੈਸਟ ਦਾ ਨਤੀਜਾ 06.01.1999 ਨੂੰ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 07.06.1999 ਤੋਂ 26.06.1999 ਤੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਕੈਨੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ 24.06.1999 ਤੋਂ 02.07.1999 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ 07.07.1999 ਤੋਂ 22.12.1999 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸੀ। ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲਘੂ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੋਣਸੂਚੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

i) 28.09.1999 ਨੂੰ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ;

ii) 06.01.2000 ਨੂੰ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਅਤੇ,

iii) ਅੰਤ ਵਿੱਚ 07.11.2000 ਨੂੰ, ਸਿਵਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ।

ਨੋਟ: ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ. ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਲਈ ਤਿੰਨ ਤਾਰੀਖਾਂ 06.01.2000, 27.01.2000 ਅਤੇ 07.11.2000 ਹਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ 28.09.1999, 06.01.2000 ਅਤੇ 07.11.2000 ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 28.09.1999, 06.01.2000 ਅਤੇ 07.11.2000 ਵਜੋਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ।

(ਸੀ) ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਚੋਣ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 08.10.2001 ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 08.10.2001 ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ।

(ਡੀ) 01.01.1989 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 17.03.2006 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ 2006 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 05.09.2006 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਕਤ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਸੀਰੀਅਲ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਈ) ਵਿਭਾਗ ਨੇ 2009 ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਨਵੀਂ ਕਵਾਇਦ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਘੂ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਐਫ) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 29.12.2009 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 05.03.2010 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। 05.03.2010 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ ਸਨ ਭਾਵ 28.09.1999 ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ, 06.01.2000 ਨੂੰ ਮਕੈਨੀਕਲ ਸਟ੍ਰੀਮ ਅਤੇ 07.11.2000 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮ। ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਵਿੱਚ 30 ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 30 'ਤੇ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੇ 20 ਉਮੀਦਵਾਰ ਮਕੈਨੀਕਲ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸੀਰੀਅਲ ਵਿੱਚ ਬਲਾਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 31 ਤੋਂ 50 ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਜੇ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮ ਵਿੱਚ 50 ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 51 ਤੋਂ 100 ਦੇ ਨਾਲ ਮਕੈਨੀਕਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੀ) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਢੰਗ ਬਾਰੇ 05.03.2010 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਚੋਣ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੰਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਿੰਨਾਂ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਮੈਰਿਟ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2012 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 53123 ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ।

ਐਚ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

<u>ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ: ਨਿਯਮ</u>

7. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੁਕਵਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 1991 ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ 1998-1999 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਭਾਗ II ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ ੫ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

5. ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ - ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਗਲੀ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਪਿਛਲੀ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਹੋਣਗੇ।

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ - ਜਿੱਥੇ ਉਸੇ ਸਾਲ, ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਚੋਣ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨਿਯਮਤ ਭਰਤੀ ਲਈ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਚੋਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

8. ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ।

9. ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

8. **ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਜਿੱਥੇ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ** - *(1) ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਦੋ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:*

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਿਛਲੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਪਣੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ-

(ਏ) ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ, ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ;

(ਬੀ) ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਯਮ 6 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 7 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਇੱਕ ਫੀਡਿੰਗ ਕਾਡਰ ਜਾਂ ਕਈ ਫੀਡਿੰਗ ਕਾਡਰਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਿੱਧੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੋਵਾਂ ਸਰੋਤਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਚੱਕਰਬੱਧ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ (ਪਹਿਲਾ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ)।

ਉਦਾਹਰਣ

(1) ਜਿੱਥੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਟਾ 1 : 1 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ

ਪਹਿਲਾਂ	*:*	*ਪ੍ਰਚਾਰਕ*
ਦੂਜਾ	*:*	*ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ*

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ

(i) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ

ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਲਈ, ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਜਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹਨ;

(ii) ਜੇ ਕਿਸੇ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਣਭਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਜਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ ਪਰ ਉਸ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਮ, ਹੋਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ;

(iii) ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਮਿਲੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੋਟੇ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ।"

10. ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਉਪ-ਨਿਯਮ 2 (ਏ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਤਰੀਕਾ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਸਿਰਫ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

11. ਨਿਯਮ 1991 ਦਾ ਭਾਗ III ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ। ਨਿਯਮ 9 ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

9. ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ –

(1) ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ।

(2) ਅਸਥਾਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਮਿਆਦ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗਣ ਲਈ ਵੰਡੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ

(3) ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ।

(5) ਉਸ ਕਾਡਰ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫੀਡਿੰਗ ਕਾਡਰ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

12. ਸਾਲ 2009 ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲਘੂ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਅਧੀਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 2009 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਨਿਯਮ 2009") 16.10.2009 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 309 ਤਹਿਤ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਨਿਯਮ 2009 ਦੇ ਭਾਗ 5 ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 14 ਤੋਂ 17 ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਨਿਯਮ 15 (4) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ। ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਲਈ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਨਿਯਮ 15 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ। ਨਿਯਮ 2009 ਦੇ ਨਿਯਮ 14-17 ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

"ਨਿਯਮ 14 ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ

ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ।

ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਨਿਯਮ 15 ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

(1) ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਕੋਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(3) ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਾਰਣੀਬੱਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਇੰਨੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਰ ਤੱਕ ਆਏ ਹਨ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅੰਕ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜੇ ਜਾਣਗੇ।

(4) ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ।

(5) ਜੇ ਭਰਤੀ ਨਿਯਮ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਅੰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਸੂਚੀ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਪ ਨਿਯਮ (4) ਅਧੀਨ ਸੂਚੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੇਗਾ

ਨਿਯਮ 16 ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਯੋਗ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ) ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਤਰੱਕੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਿਯਮ 17 ਸੰਯੁਕਤ ਚੋਣ ਸੂਚੀ

ਜੇ ਭਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ, ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਨਾਮ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 21 ਸੀਨੀਆਰਤਾ

ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

13. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮ 1991 ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ 2009 ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਮਿਲ ਕੇ ਅਧੀਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇਕ ਕਾਡਰ ਬਣਨਗੀਆਂ। ਨਿਯਮ 21 ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਨਿਯਮ 21 ਸੀਨੀਆਰਤਾ

ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

14. ਲਘੂ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਨਿਯਮ 2009 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 1991 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸੇਵਾ (ਲਘੂ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ) ਨਿਯਮ, 1991 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਹਾਇਕ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਭਰਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਪਰ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਾ ਹੋਣ।

15. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਦਵੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿਕਾ ਦਿਵੇਦੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਸ਼ੰਕਰਨਾਰਾਇਣਨ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰੋਹਿਤ ਸਥਾਲੇਕਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ।

ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

<u>ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ:</u>

16. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

ਏ) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 2010 ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਜਦੋਂ 05.03.2010 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੋਣ ਸੂਚੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ।

ਬੀ) ਕਿਉਂਕਿ ਚੁਣੌਤੀ 1991 ਦੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ 2009 ਦੇ ਉਲਟ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਅਜਿਹੇ 18 ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ਸੀ) 2009-2010 ਦੀ ਦੂਜੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 2009 ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਲਈ ਨਵੀਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਰਾਣੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਤਾ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗੀ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਵਾਜਬ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦੇਰੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

<u>ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ:</u>

17. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਇਹ ਹਨ:

(ਏ) ਕਿ ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਰਥਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਸਧਾਰਨ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ।

(ਬੀ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ;

(ਸੀ) ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨਿਯਮ 1991 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 2009 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ਡੀ) 2006 ਜਾਂ 2010 ਦੀਆਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

<u>ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ:</u>

18. ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਭਾਵ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਲਈ ਇੱਕ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਤ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਲਘੂ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੇਪਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਾਰੇ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੇਪਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਟ੍ਰੀਮ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਚਾਹੇ ਉਹ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਗਈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 07.04.2019 ਅਤੇ 13.05.2019 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਇੱਕ ਚੋਣ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰੋਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਿਵਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਸਟ੍ਰੀਮ ਦੀ ਸੂਚੀ ਲਗਭਗ 10 ਤੋਂ 11 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰਕ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਟੀਕਤਾ ਲਈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ 07.04.2019 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰਕ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 6, 8, 9 ਅਤੇ 10 ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ:

> "6. ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਲਖਨਊ ਬੈਂਚ ਨੇ 2000 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1066, ਸੀਆਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ 01.03.2000 ਨੂੰ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 01.03.2000 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਭਾਵ 07.11.2000 ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ)।
>
> *** *** ***
>
> 8. ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਭਰਤੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਆਂ / ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

9. ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਦੋ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਤਰੱਕੀ, ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਯੂ.ਪੀ. ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮ, 1991 ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਛੋਟੇ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

10. ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗੜਬੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

19. ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ 13.05.2019 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਕਾਊਂਟਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਤੋਂ 7 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

3. ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਘੂ ਸਿੰਚਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਲਈ 50:30:20 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨੰਬਰ 3/1998-99 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

4. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਕਿੱਤਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਲਈ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਸੀ। 18. 10. 1998 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕ੍ਰੀਨਿੰਗ ਟੈਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ; ਭਰਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਕਤ 31 ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਤੇ ਮਕੈਨੀਕਲ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਸੂਚੀਆਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 28.09.1999 ਅਤੇ 06.01.2000 ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ।

6. ਇਹ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਦੀ ਲਖਨਊ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 1.03.2000 ਨੂੰ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 1.03.2000 ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2000 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1066, ਸੀਆਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ - ਮਿਤੀ 01.03.2000 ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭਾਵ 07.11.2000 ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

7. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਮਾਰਕ ਸ਼ੀਟ, ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਆਦਿ ਲਈ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

20. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਚੋਣਵੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਚੋਣਵੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ, ਰਾਜ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਨਵੰਬਰ 2000 ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਸੂਚੀ ਯਾਨੀ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਲਗਭਗ 10 ਤੋਂ 11 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਅਕਤੂਬਰ 2001 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨਾਂ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਕੇ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ 1991 ਦੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 5 ਜਾਂ ਨਿਯਮ 8 ਹੋਵੇ।

21. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ **ਸ਼ਿਬਾ ਸ਼ੰਕਰ ਮਹਾਪਾਤਰਾ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚੌਹਾਨ, ਜੇ. ਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਜੋ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪੈਰਾ 30 ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਕੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੋਰਮ ਕੋਲ ਜਾਣ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 30 ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

30. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਕੇ.ਆਰ. ਮੁਦਗਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਜੋ 3 ਤੋਂ 4 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ 3-4 ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਕੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੋਰਮ ਕੋਲ ਜਾਣ 'ਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

22. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

- ਦਯਾਰਾਮ ਆਸਾਨੰਦ ਗੁਰਸਾਹਨੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 2

• ਬੀ.ਐਸ. ਬਾਜਵਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ3

-ਮੈਲਕਾਮ ਲਾਰੈਂਸ ਸੇਸਿਲ ਡਿਸੂਜ਼ਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ 4

- ਆਰ.ਐਸ. ਮਕਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਈ.ਐਮ. ਮੈਨਨ ਅਤੇ ਹੋਰ5

23. ਦਯਾਰਾਮ ਆਸਾਨੰਦ ਗੁਰਸਾਹਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 9 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਬੀ.ਐਸ. ਬਾਜਵਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਲਕਾਮ ਲਾਰੈਂਸ ਸੇਸਿਲ ਡਿਸੂਜ਼ਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ 15 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਮਕਾਸ਼ੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ 8 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਰੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਬਾ ਸ਼ੰਕਰ ਮਹਾਪਾਤਰਾ (ਸੁਪਰਾ) 2010 ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

24. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾ, ਕੀ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਜੇ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

---

2 (1984) 3 ਐਸਸੀਸੀ 36

3 (1998) 2 ਐਸਸੀਸੀ 523

4 (1976) 1 ਐਸਸੀਸੀ 599

5 (1982) 1 ਐਸਸੀਸੀ 379

25. ਅਕਤੂਬਰ, 2001 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 2006 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੋਟੀਫਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਰਚ, 2006 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਸਥਾਈ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਚੋਣਸੂਚੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ 05.09.2006 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਸੀ। ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੋਣ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੂਚੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 28.09.1999 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 06.01.2000 ਨੂੰ ਮਕੈਨੀਕਲ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮ ਸੂਚੀ 07.11.2000 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

26. ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ 8 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਚੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਚੋਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਬਣਾਉਣਾ ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ 8 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਨਿਯਮ 2009 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਚੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮ 8 (2) (ਏ) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

27. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨਿਯਮ 1991 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਣਉਚਿਤ ਦੇਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ।

28. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦੇਰੀ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦੇਰੀ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੀ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ 05.09.2006 ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਜੋ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਸ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਠ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 05.09.2006 ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੂਚੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੋਣ ਸੂਚੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ।

29. ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਬਾਰੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਜਾਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ 08.10.2001 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਤਹਿਤ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 05.09.2006 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਬਲਾਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

30. 29.12.2009 ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਸਾਂਝੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ 05.03.2010 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 05.03.2010 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ।

31. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕੇ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 2020 ਦੀ ਅਪੀਲ @ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 5435 ਦੇ 17.03.2006 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕ੍ਰਮ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੈਰਾ 3 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"3: ਉਹ ਕ੍ਰਮ, ਜਿੱਥੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਲੜੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਹਿਤ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ"।

32. ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਟ੍ਰੀਮ, ਚੋਣ ਦਾ ਸਾਲ, ਕਿਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਚੋਣ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੇਰਵੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਆਮ ਬਿਆਨ ਹੈ। 05.09.2006 ਦੇ ਉਸੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪੈਰਾ 5 ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਾਂਗੇ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

"5. ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ/ ਮਕੈਨੀਕਲ/ ਸਿਵਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਨੂੰ 50:30:20 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਪਾਤ ਸਿਰਫ ਭਰਤੀ ਲਈ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ 6.01.2000 ਨੂੰ, 27.01.2000 ਨੂੰ ਅਤੇ 07.11.2000 ਨੂੰ ਸੂਚੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਲੜੀ 'ਚ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਨੈ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

*** *** *** *** ***

25. "... ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਰਿਟ ਸੀਰੀਅਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

33. ਪੈਰਾ 5 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਲੜੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਪੈਰਾ 5 ਵਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ 50:30:20 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਲੱਭਦਿਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਵਿਨੋਦ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਸੀਰੀਅਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

34. ਨਿਯਮ 2009 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਅਭਿਆਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦਫਤਰ ਦੇ 29.12.2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸੂਚੀ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 05.03.2010 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਸਥਾਈ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੌਰਾਨ, ਸਾਨੂੰ ਮਹੇਸ਼ ਚੰਦ ਬਾਗਾਨੀ ਅਤੇ ਮਹੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਮੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਸੀ। ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 06.01.2000, 27.01.2000 ਅਤੇ 07.11.2000 ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਭਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੁਬਾਰਾ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ 2001 ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਰਾਜੀਵ ਨੈਨ ਉਪਾਧਿਆਏ ਅਤੇ ਚੌਦਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਅਕਤੂਬਰ 2012 ਵਿੱਚ 2012 ਦੇ ਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 53123 ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਤੋਂ ਢਾਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 05.03.2010. ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ।

35. ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਚ, 2010 ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ 2009-2010 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

36. ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਤਰੱਕੀ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਹੈ। ਇਹ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਹੈ ਜੋ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਫੀਡਰ ਕਾਡਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਲ 2001 ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦਾ ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਯੋਗਤਾ ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੋਣ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਜਾਂ ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਘੱਟ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਧੇਰੇ ਹੁਨਰਮੰਦ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਪਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

37. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇ. ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ, ਜੇ. ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, *ਲਿਫਟ ਸਿੰਚਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਵਤ ਕਿਰਨ ਮੋਹੰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ*[6] ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

> *"4... ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਸੂਚੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ/ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ।"*

38. ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 (1) 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਗਨਨਾਥ ਰਾਓ, ਜੇ. ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਨੰਦ, ਸੀਜੇਆਈ, ਵੈਂਕਟਸਵਾਮੀ, ਪਟਨਾਇਕ, ਕੁਰਦੁਕਰ, ਜੇਜੇ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਪੈਰਾ 21, 22 ਅਤੇ 27 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

---

6. (1991) 2 ਐਸਸੀਸੀ 295

7 (1999) 7 ਐਸਸੀਸੀ 209

"21: ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 (1): ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ

22: ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 16 (1) ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਆਰਟੀਕਲ 14 ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ"। ਆਰਟੀਕਲ 16 (1) ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਮੌਕੇ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਹੋਵੇਗੀ"।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਇਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 14 ਤੋਂ ਹਨ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। "ਰੁਜ਼ਗਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਵਿਆਪਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਰਤੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 16 (1) ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ "ਵਿਚਾਰਨ" ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਤਰੱਕੀ ਲਈ "ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ" ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ੋਨ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ "ਵਿਚਾਰਨ" ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਉਸਦਾ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਤਰੱਕੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਧਾਰਾ 16 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਹਨ।

**** *** *** *** ****

27. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ (ਭਾਵ ਭਾਵੇਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ) ਅਨੁਸਾਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ "ਵਿਚਾਰਿਆ" ਜਾਣ ਦੀ ਸਹੀ ਗਰੰਟੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 16 (1) ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ 1950 ਤੋਂ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਕਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

39. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ *ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਐਚਐਮ ਸਿੰਘ, ਵੀਐਸਐਮ ਬਨਾਮ ਯੂਓਆਈ ਅਤੇ ਹੋਰ* 8 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਭਾਵ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਪੈਰਾ 28 ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਦਾਹਰਣ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

28. ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਇਹ 1-1-2007 ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਮੇਜਰ-ਜਨਰਲ ਸੀ (ਜੋ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੀ), ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਹਿਲਾ 29-2-2008 ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 30-5-2008 ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਧਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ (ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ), ਜਾਂ ਏਸੀਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੱਕ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

---

8 (2014) 3 ਐਸਸੀਸੀ 670

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ (ਜੇ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ)। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।

40. ਜੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮਕੈਨੀਕਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਸਟ੍ਰੀਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹੁਨਰਮੰਦ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸੇ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸਟ੍ਰੀਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

41. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ *ਰੰਜਨ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਚੋਣ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਏ ਸਿਰਫ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੈਰ-ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

42. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ **ਪ੍ਰਬੋਧ ਵਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕੇਸ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ 'ਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

---

9 (2014) 16 ਐਸਸੀਸੀ 187

10 (1984) 4 ਐਸਸੀਸੀ 251

ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪੈਰਾ 50 ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 50 (1) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣਗੇ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਅਤੇ, ਜੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ"।

43. ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤੀਜਾ ਕੇਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਉੱਤਰਾਂਚਲ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਜੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ** 11 ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ।

44. ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਚੌਥਾ ਕੇਸ **ਇੰਦੂ ਸ਼ੇਖਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ** ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਬੋਧ ਵਰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

45. **ਤ੍ਰਿਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਡਿੰਗਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੀਕੇ ਠੱਕਰ, ਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 66 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਝ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪੈਰਾ 41 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

41. 66 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੁਆਰਾ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1998-1999 ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ (ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ) ਨੂੰ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ (ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ) ਨੂੰ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ "ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਮਰੱਥਾ" ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ. ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਚੁਣੇ ਗਏ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

46. ***ਮੁਕੁਲ ਕੁਮਾਰ ਤਿਆਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ*** ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 14 ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ. ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਸੂਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਬਾਕੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 75 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"75..... ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਧਿਰਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ 2211 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

47. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਅਸਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ) ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅੰਕਾਂ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚੁਣੌਤੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 18 ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਨ।

---

14 (2020) 4 ਐਸਸੀਸੀ 86

ਅਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕੌਣ-ਕੌਣ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ 18 ਜੂਨੀਅਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸੇਵਾ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

48. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਚੋਣ/ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਦੇ ਗਣਿਤ ਮੌਕੇ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਸਟੋਪੇਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 46, 47, 48 ਅਤੇ 49 ਵਿਚ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕਈ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰੇ ਹੋਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ/ਮੂਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਚੁਣੌਤੀ ਸਿਰਫ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਇਹ ਚਰਚਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ।

49. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੈਰਾ 51 ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਆਮ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਾਸਿੰਗ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

50. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪੈਰਾ 51, 52, 53 ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ 11 ਸਾਲ ਹੈ, 11 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 2006 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 2017 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 11 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਇਹ ਚਰਚਾ ਵੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਹਿਲੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ 2006 ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨ ਕੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਤਿੰਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ।

ਇਹ 2010 ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗਲਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 2010 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 2006 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ 2010 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 2006 ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ।

51. ਸਿੰਗਲ ਚੋਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਬਾਰੇ ਪੈਰਾ 54, 55, 56 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਵੀ ਨਿਯਮ 1991 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 2009 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ।

52. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 57, ਜੋ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ 8 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੁਹਰਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਨਿਯਮ 5 ਸੀ ਜੋ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਾਂ ਨਿਯਮ 8 ਜੋ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਇੱਕ ਚੋਣ ਲਈ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਸੂਚੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਦੋਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

53. ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 1991 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੀਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਨਿਯਮ 5 ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਨਿਯਮ 8।

54. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ 04.12.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ 14.05.2019 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

55. ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

56. ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ/ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

MANJEET SINGH
E. No. P/1882/2007 Advocate
Chamber No. 417 2nd Flour
Civil Courts, Rajpura
Mobile: 98726-56669